

16 d'Octubre del 57

Estimat Ramon: Com que ja veig
que és inútil d'aver amb estratagemes
perquè també fas el que et veu,
prochis haves, te escrit tanmateix la me-
ua carta però al trist és que me n'en-
tes massa tard i ja no fins temps.
La beta m'ha fet aver tot el dia
amb patris per aquest afany de
presumir que li ha agafat tardana-
ment i m'ha pres les hores que t'han-
ria dedicat encara que no t'hagués
enviat la carta.

Osig agrairis molt les ratlles
d'ahir encara que en el fons pots
tro que t'hagués proposat a repetir
les coses d'etja per culpa meua. Dit
contenta que m'ho hages dit tu

mateix i estic tan segura que no
m'enganyes que la meua tranquil·litat
és perfecta. És clar que em dol i molt,
però mill encara que no tingues ^{cap} sospicions
des que el mal efecte que fan sempre
aquests entesos.

És era de llei que t'escriuís, avui.
Ha ingut la Sr. Batlle i s'hi ha estat
fins ara que venen el sopar. Gràcies
a ella que curar-te qualsevol que t'agra-
dara més que una carta. És aquesta rosa,
una Ofèlia magnífica pel temps que sou.

És el semblant poca cosa una sola, et dono
la meitat del que t'he.

Et escriue aquesta nit per fer-me
passar la moninyeta si no arriba d'esperança.

Des feres foudat i us toris, mar més
a fer coses elletg.

Bona nit.

Mirel